

Anliggender, saa siger Ministeriet: Det, som det er om at gjøre, er at faae de finantzielle Forviklinger fjernede. I et Competence-Spørgsmaal, netop om finantzielle Anliggender, hvor Regjeringen, jeg kan gjerne sige desværre, ved Forsatningen har maattet faae Afgjørelsen, kan jeg ikke finde det rigtigt at optræde med Forslag for den ene Part om Competencen; men Ministeriet vil meget ønske, at det bliver udtalt her paa den ene Side og bliver overvejet ved Forhandling med Ministeriet, hvad der kan ansees som en passende Ordning af dette Competence-Spørgsmaal, og paa en Forhandling derom vil Ministeriet gaae ind ved Sagens fremtidige Behandling. Det er alt det, der er tænkt og skeet fra Ministeriets Side, og derefter vil jeg overlade til en upartist Historie-skrivers Dom, hvor besøiet den Beskyldning har været, at Ministeriet har villet prøve paa og havt til Hensigt at ville gjøre Rigsdagens Omraade Stykke for Stykke mindre.

Formanden: Der er af Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) indgivet Forslag til en motiveret Dagsorden, saalydende: Da Ministeriet og Thinget ere blevne enige om, at Spørgsmaalet om Coloniernes indre Anliggendes Stilmissee fra Kongerigets særlige Anliggender ikke nødvendig skal videreforhandles, men at Thinget igjennem et Udvalg vil tage de af de omhandlede Forhold mulig fremkommende finantzielle Banfkeligheder under Overveielse, gaaer Folkethinget over til Dagsordenen.

Hovedforhandlingen er altsaa nu afbrudt, og vi have foreløbigen at forhandle om Dagsordenen. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller ønsker Ordet, for at motivere den foreslaaede Dagsorden.

Grundtvig: Det er jo ganske vist, at den Erklæring, som den høitærede Minister gav i dette Dieblik, med Hensyn til hans Personlighed, maa lære mig, at jeg forsaavidt

gjorde ham Uret igaar, idet jeg troede, at han virkelig beraabte sig paa § 22, for, om der muligen fra Rigsraadets Side blev stillet den Fordring, at alle de indre Anliggender vedkommende Colonierne skulde høre under det, at da Ministeriet vilde ansee sig berettiget til at afgjøre det efter § 22, men selv i denne Henseende maa jeg dog bemærke, at der er ikke det samme Hold i Hensynet paa den ærede Ministers Personlighed nu, som der har været før, da han ikke længere er en af de for Rigsdagen ansvarlige Ministre (Flere Stemmer: Jo! Jo!). Jeg finder derimod, og sandt allerede, førend jeg hørte denne Erklæring af Ministeren, at det var rimeligt, at Thinget tog paa denne Sag saa lempelig som muligt, det vil sige, søgte paa den lempeligste Maade at blive den quit, og nu forekommer det mig, at, da Ministeren har erklæret, at det kun var ham om at gjøre, og fremdeles kun er ham om at gjøre, at der blev forhandlet om de muligt finantzielle Banfkeligheder, der kunde opstaae, hvis Thinget gjorde Fordring paa en Bevillingsret ved saadanne Udgifter, som Coloniernes indre Anliggender kunde synes at kræve, han er fornøiet med, at disse Banfkeligheder forebygges ved en Beslutning, tagen af Thinget om Grændserne for de indre Anliggender, som skulde høre til de særlige Anliggender, men jeg mener ikke, at det skulde paa nogen Maade være et Tillæg til, eller en Fortolkning af § 2 i Grundlovsindskrænkningen, men at det kun skulde være en ligefrem Beslutning, som toges i Henseende til finantzielle Spørgsmaal eller Banfkeligheder, der kunde opstaae. Jeg troer da virkelig, at en motiveret Dagsorden, hvorved Folkethinget med en saadan Erklæring gif over til Dagsordenen, vilde under nærværende Omstændigheder være den smukkeste og lempeligste Maade, hvorved disse Forhandlinger paa begge Sider kunde endes.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at under hvilken som helst Form, man afviser denne Sag, enten den mildere, som nu er bragt i Forslag, eller den strengere, som ligger i blot Regtelse af Sagens videre